

miljøhøjskole, og faktisk alle partier i Folketinget støttede tankegangen. Det skulle bare have været arbejdsmarkedets parter, ideen kom fra.

Jeg tror, at vore og SF's holdninger stemmer meget godt overens, for ideen med vores arbejdsmiljøhøjskoleforslag var netop at skabe et miljø, hvor forskningen på mange planer går hånd i hånd med det praktiske arbejdsmiljøarbejde ude på arbejdspladserne, hvor forskning og erfaringer fra virkelighedens verden spiller sammen, og hvor sikkerhedsrepræsentanter og forskere direkte kan arbejde sammen til gensidig inspiration.

Men uanset hvordan man forestiller sig en øget forskning i arbejdsmiljø i almindelighed og arbejdsskader og erhvervs sygdomme i særdeleshed, vil jeg sige, at vedtagelse af SF's forslag er både vigtig og nødvendig. Vi støtter forslaget, og vi er i øvrigt også absolut villige til i kommende finanslovforhandlinger at lægge vægt på det som en af de ting, vi mener, der skal bevilges penge til.

Tove Videbæk (KRF):

Dette beslutningsforslag sigter på at løse problemerne med den utilstrækkelige og usystematiske forskning, som foretages i Danmark på arbejdsskadeområdet.

I Kristeligt Folkeparti synes vi, der er mange gode holdninger og hensigter, både i selve forslaget og i bemærkningerne. Derfor vil vi også i Kristeligt Folkeparti se positivt på det, og vi håber, at der i løbet af efteråret kan forhandles frem til et godt resultat på dette område.

Anne Baastrup (SF):

Det er altid dejligt at sparke en åben dør ind sådan en fredag eftermiddag. Men det, der selvfølgelig er kardinalpunktet, er, om der også bliver stemt ja til sidst, og stort set alle har jo sagt ja, bortset fra Socialdemokratiets og Dansk Folkepartis ordførere.

Socialdemokratiets ordfører havde den sædvanlige indledning: Vi synes, det er godt, vi synes, det er rigtigt, men vi har gennemført det, og i øvrigt stemmer vi imod. Det er vi vant til i SF.

Men Dansk Folkepartis indvendinger fattede jeg simpelt hen ikke. Dansk Folkeparti gik systematisk i gang med at komme med en lang række betragtninger, som jeg også mener, vi har lagt ind i bemærkningerne til beslutningsforslaget, og endte så med af uransagelige grunde at afvise det. Jeg har på fornemmelsen, at det var et spørgsmål om at finde et hår i suppen.

Dansk Folkepartis ordfører pegede på musedskaderne, og det er fuldstændig rigtigt, at det har taget os mange, mange år i SF at få afsat penge til at lave en automatisk forskning i musedskader. Vi fandt pengene i forbindelse med en finanslovforhandling for et par år siden, og der er afsat 10 mio. kr. Det burde være sket for lang tid siden.

Det, vi vil, er netop at lave en systematisk opfølgning af arbejdsskader. Vi vil have en systematisk beskrivelse og en forskning, der viser, hvor arbejdsskaderne kan forventes at komme, så Dansk Folkepartis indvending står jeg uforstående over for; men det er jo ligegyldigt. Hovedsagen af ordførernes samlede vurdering af forslaget er, at der er en generel positiv indstilling over for det, og det er godt.

Det, det handler om, og som flere har været inde på, er at finde nogle penge til en grundforskningsbevilling, kan man kalde det. Vi skal ikke fedte rundt i satspuljen, som fru Pia Christmas-Møller meget tydeligt sagde. Det er for kortsigtet at anvende de 10 mio. kr., vi har fået afsat til musedskader, for det er jo kun inden for en kort periode, og så er de væk. Det duer ikke. Vi er nødt til at have en bevilling, så vi kan lave en systematisk forskning, og den danske forskning på området kan videreudvikles, og med de forskellige positive tilkendegivelser, der er kommet, regner jeg med, at der kommer til at ske noget til efteråret i forbindelse med finanslovforhandlingerne.

Enhedslisten pegede på muligheden for at lave en arbejdsmiljøhøjskole, og det kan godt være, det er en god idé. Men omvendt er der jo mange arbejdsmedicinere, der sidder rundt omkring og har brug for at deltage i et forskningsmiljø, og det kunne de gøre i større eller mindre grad ved at få mulighed for at trække på bevillinger fra centralt hold og trække på universitetshospitalernes viden på området.

Enhedslistens bud er måske det rigtige, og vi må se på det. Men det vigtigste er, at vi får sat et systematisk arbejde i gang. Det kan ikke være rigtigt, at vi har styr på alle de gammeldags røg-, støj- og møg sygdomme – man ser jo stort set ikke længere en maler med malersyndrom – mens alt for mange fra Teknisk Landsforbund har musedskader, og alt for mange fra Socialrådgiverforeningen har psykiske arbejdsmiljøskader. Det skal vi tage højde for, og det tror jeg kan ske, hvis man laver en systematisk forskning; men nu får vi se.